

Õppimine

Õppimise protsess baseerub stereotüüpide formeerumisel, mõningatel fikseeritud tõdedel, mis loovad aluse meie teadmistele. Me tavaliselt unustame, vahetevahel teame, millisel moel need tõesed said omandatud. Palju aga lihtsalt võetakse meie poolt usuna, mis meie teadmistes kinnistub kindlate stereotüüpidega. Meil tekib kindel arusaam, et see on ümberlükkamatu tõde, mis ei kuulu vaidlustamisele, sest teisiti ei saagi olla. Reflektoorsed stereotüübid õppimise protsessis omavad kahetist, vasturääkivat iseloomu. Ühest küljest, nad aitavad lihtsustada õppimise loomulikku protsessi, aidates laialdaselt kasutada teadmisi ja oskusi, mis kujutavad keerukat stereotüüpide kompleksi, kuid teisest küljest piiravad nad uue omandamist, mis väljub tavaarusaamade raamidest, või räägivad sellele vastu milleski. See leiab väljenduse sakraalses väites "See ei saa olla võimalik seetõttu, sest see räägib teaduse teadmistele vastu" (õigemini üldtunnustatud stereotüüpide kompleksile).

Paljud õpetlased, oma eriala teadmiste suurepärased spetsialistid, on seisundis, mis ei lase neil ületada stereotüüpide barjääri, eitades algselt kõike, mis ei lähe kokku nende maailmavaatelse kontseptsiooniga. Formuleerunud stereotüübid on väga püsivad ja tihti säilivad kogu eluks. Nende lõhkumine tavaliselt osutub väga valulikuks, tekitab ärritust, ebamugavust, viib tõsiste psühhiliste tasakaaluhäireteni, kuni stressiseisundini, mis omakorda võib viia insuldi, infarkti tekkimiseni. Selle tagajärjeks on kontseptsioon meie teadmiste lõpetatusest, mis deklareerib, et kõik põhjapanevad tõesed on juba teada ja jääb vaid üle neid laiendada ja süvendada meie teadmisi olemasolevate maailmavaatelse kontseptsioonide baasil.

Stereotüübid määravad olulisel määral ka moraalsed normid, formuleerivad poliitilised, usulised ja maailmavaatelse kontseptsioonid. Käitumuslikud stereotüübid on väga erinevad ja määravad paljuski meie käitumise, meie arutluse toimuvast, formeerivad meie suhtumist ümbritsevasse. Tänu stereotüüpidele me TEAME, kuidas end ülal pidada sel või teisel juhul, TEAME, mis on halb ja mis hea, TEAME kel on õigus, kel pole. TEAME, kuid see ei tähenda hoopis, et see ONGI TÕEPOOLEST NII, sest stereotüübid, millel meie arutlused baseeruvad, võivad formuleeruda VALEDEL eeldustel, või suhtelistel, mitte alati põhjendatud tingimustel.

Seejuures on stereotüüpide kujunemine kohustuslikuks elemendiks iga elusstruktuuri formeerumisel, ilma nendeta on võimatu nende eksistents, areng ja taastootmine. Kuid stereotüüpide formeerumisega kujuneb teatav organismi tegevuse konservatism, sealhulgas mõtlemise protsessis. Järelkult, et töötada välja printsiipiaalselt uusi kontseptuaalseid lahendusi, on hädavajalik eelkõige eemale heita laialdaselt levinud üldtunnustatud stereotüübid ja püüda formuleerida neid tõepärase faktide objektiivse analüüsi baasil, loobudes eelnevalt tehtud järeldustest, kuivõrd ka need ei tunduks vaieldamatud ümbritsevas maailmatunnetuses. Nähtavasti, eelkõige on vaja selgitada, kuidas me seda maailma tunnetame ja kuidas see vastab REAALSELE tegelikkusele.